

NAŠ DALJNI BLIŽNJI SVET

Že doslej smo v Sodobnosti posvečali določen prostor kritičnemu in umetniškemu snovanju tujih avtorjev, še zlasti pesništvu kot najbolj indikativni dejavnosti, ki je najbolj zgoščena informacija, hvaležna možnost primerjave in umetniški užitek. S pričujočo številko uvajamo posebno rubriko; z njo bi radi za stalno odprli vrata v svet, s katerim smo zlasti politično in ekonomsko tako rekoč v vsakodnevnem stiku, kulturno in umetniško pa nam je marsikatera dežela, bližnja in daljna, popolna neznanka. To, kar je doslej dajalo videz naključnosti, naj bi se poslej pojavljalo redno, organizirano in osmišljeno. Prinašalo naj bi širše zajeto kulturo in umetniško informacijo, povezovalo naša umetniška prizadevanja s tujimi in, nenazadnje, širilo naša kulturna in človeška obzorja. V tej rubriki bomo, tako kot v tej številki, objavljali posamezna dela ali pregledne in prevajalske dejavnosti naših avtorjev, prispevke, ki jih tuji avtorji (tokrat Viktor Kudělka) napišejo posebej za našo revijo, dobršen del naše pozornosti pa bo posvečen tistim deželam, narodom in družbenim skupnostim, ki so šele pred kratkim stopili ali pa šele stopajo v neizogibnost konkretnih političnih odnosov sodobnega sveta in v njem iščejo, včasih tudi v tragičnih krčih, svojo nacionalno in družbeno identiteto. Kot domala vsa današnja Afrika.

Prepričani smo, da bodo ti naši napor naleteli na razumevanje in naklonjenost bralcev. Da pa ne bi šla ta prizadevanja »na škodo« domačih avtorjev, razširjamo tudi sam obseg revije, za kar se zahvaljujemo Republiški kulturni skupnosti, ki nam je za ta program obljubila ustrezno pomoč.

Ur.

Dan praznoverja. Četrtek, ko je najteže

Ferenc
Juhasz

Tretjega dne je najteže, tretjega.

Otožno blodim po tem kamnitem elektro-otoku:
po Oktogonu.

Četrtek zvečer je.

Ne preklinjam se.

Ne objokujem se.

Pada modri, rumeni, zeleni, rdeči dež.

Ob moji nogi mavrični oljni potoki

in nakopičeni dežni mehurčki.

Kot glinenovrčasto okrašene oči

gibljevokožnih kameleonov —